

черната му коса и слѣзваше вълнувана доро до краката; и блѣдността отъ болованъето развиваше изразителността на чертитѣ, и чернитѣ му и остри очи са виждахъ че произзаватъ покрывалото на лицето на Юлія, като че откривахъ задъ него тайнитѣ на една душа тщеславна и страстна.

— Че каква причина, рече ѝ той съ гласъ тихъ и престоренъ, та докара, дѣвице, въ дома на единъ источникъ чужденецъ?

— Славата на твоеото име, отговори Юлія.

— Че какъ? попыта съ лека засмхка на презрѣніе.

— Че пыташъ ли мъдрий Арбаке? твоитѣ познанія сж предметъ за приказски въ всичкитѣ класове на человекитѣ.

— Наистине, имамъ малки нѣкои познанія кое Арбакъ, но тѣзи мои познанія серіозни и безплодни на що могатъ да послужатъ на хубостта ти?

— Увы! рече Юлія насърчена отъ ласкателнитѣ думы; не трѣба ли да прибѣгватъ до науката злоподучнитѣ когато търсѣтъ утѣшеніе? и мъчнитѣ отъ любовь не сж ли най първитѣ жертви на бѣдствіята?

— Може, рече Арбакъ; когато любовьта не е взаимна, може да бѣде бѣдствіе за прелеститѣ, за таквось прекрасно лице на което съразмѣриоститѣ и прелеститѣ са издаватъ и презъ пригвѣкитѣ на прекрасното ти покрывало. Но бога ради, прекрасна момне, махни покрывалото, и остави да сѣдѣжъ ако прекрасното ти лице е съразмѣрно съ прелестната ти снага.

И Юлія може бы и не желаяше друго освѣнъ да исказва съкоги прелеститѣ си, и като помысли че впечатлѣніето имъ може бы да подкани Арбака да земе участіе за страстьта ѝ, подиръ нѣкои обыкновенны затрудненія, откри таквазы красота, която ако и искусственна представяше дѣйствително таквазы прелести достатъчни за да подлудѣтъ египтянина.

— Дошла си, рече ѝ той да търсишъ съвѣты върху несполуката на любовьта ти, едно само ще ти кажъ, престани отъ да си хубавица, другій цвръ не можъ да та съвѣтувамъ.

— Остави, господине, учтивоститѣ, рече Юлія; азъ наистина додохъ да търсежъ либиче отъ науката ти.

— Прекрасна дѣвице, рече малко гнѣвно Арбакъ, либичето не са намѣрва въ таинствата на науката, която съмъ придобылъ чрезъ едни дълговременны и ноцни бдѣнія.

— Наистина ли казвашъ? да ма простите прочее и сбогомъ мъдрий Арбаке.